

for den Kongelige grønlandske Handel af Bdie i denne Maaned har Ministeriet modtaget en af Dr. Mind medbeelt Beretning om Resultatet af de i 2 førstnævnte Aar anstillede Forsøg. Han yttreer i denne Henseende, at der vel endnu ikke kan være Tale om en Forandring i Henseende til Befolkningens Velstand, men at Forstanderskabernes Virksomhed dog allerede i flere Henseender har havt gavnlige Følger, ligesom de Indfødte have vist sig ganske brugbare til at være Medlemmer af Forstanderskaberne, og har han navnlig udhøvet, at det hele høist forstyrrede Fattigvæsen er bleven nogenlunde ordnet, at det tidligere Tiggeri endog paa de allerværste Steder er saagodtsom ophørt, samt at der er sondret mellem de virkelig Hjælpeløse og dem, som ere istand til Selverhverv men trænge til nogen Bistand.

Forsaaaviddt der tillige med Directionens ovennævnte Skrivelse er fulgt et af Dr. Mind udarbejdet Udkast til et fuldstændigt Reglement for de Indfødte i Grønland og deres Forstanderskaber, hvilket Udkast efter hans Formening kunde tjene til Grundlag for denne Sags Ordning ved en Lov, der ophævede alle tidligere Resolutioner vedkommende de Indfødte, da maa man med Handelsdirectionen være enig i, at der, endog affeet fra hvad der ellers lader sig indvende imod en saadan Foranstaltning, ikke kan være Spørgsmaal om nu at træffe nogen definitiv Ordning, da den alene kunde komme til at omfatte Sydgrønland, eftersom Inspectoren i det nordre Inspectorat bestemt har fraraadet fortiden at indføre Forstanderskaber i den sidstnævnte Deel af Landet, hvor denne Institution ikke har mødt nogen Sympathie. Man maa derfor formentlig indskrænke sig til indtil videre at bibeholde Forstanderskaberne i Sydgrønland paa samme Maade som hidtil, dog saaledes at der i næste Handelsaar og fremdeles tilstaaes dem noget rundeligere Pengemidler, end der hidtil har været indrømmet dem. I denne Henseende maa man være enig med Directionen i, at det efter alt hvad der foreligger vel kan være Tvivl underkastet, hvorvidt de Indfødte paa Grund af deres letfjindige Charakter vilde være vel tjente med, om der efter Dr. Minds Forslag søges tilveiebragt forsøgede Pengemidler ved et Paalæg paa Kaffe og Brød i bagt Tilstand, som udsendes til Landet, ligesom ogsaa en Afgift, som Handelen skulde betale af de Producter, der udføres fra Grønland ifkun vilde tjene til at bringe Forvirring i Regnskabsføringer. Ministeriet maa derfor foretrække, at der for Handelsaaet 1860—61 stilles 5,000 Rd. til Institutionens Raadighed, imod at alle øvrige Bidrag for det Aar bortfalde for Sydgrønlands Vedkommende. I Henhold hertil tillader man sig at anmode Udvalget om at ville foranledige, at der i Handelens Budget for 1860—61, Conto I, bliver opført:

til Sydgrønlands Communalvæsen	5000 Rd.
„ Anskaffelse af Træmateriale og Ovne til de grønlandske Baaningshuse i Nordgrønland	946 —
	<hr/>
	5,946 —
Naar heri fragaaer de hidtil bevilgede	2,600 —
	<hr/>
bliver altsaa Meerudgiften	3,346 Rd.

hvilken Forsøgelse dog, som af Directionen ytret, naar de hidtil under Udgiften til Landets Forsyning indbefattede 1296 Rd. til Fattighjælp nu skulle paaahvile Communerne, i Virkeligheden nedsættes til 2,050 Rd. Det er i Finanslovsforslaget for næste Finansaar under § 8 B til den Grønlandske Handels Udgifter opførte Beløb af 315,100 Rd. maa altsaa forhøies til 318,446 Rd.